

ŠPANIJA, VALLADOLID - september 2016

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA KLINIČNE IZMENJAVE

Ime, priimek, letnik: Alja Lodrant, 6. letnik (alja.lodrant@gmail.com)

Čas izmenjave: 1.-30. 9. 2016

Kraj izmenjave

Valladolid leži v severozahodni Španiji, v avtonomni skupnosti Castilla in Leon, dobri dve uri severno od Madrida, zato je to privlačno glavno mesto vsekakor obvezna destinacija za vikend izlet. Mesto je sicer celo nekoliko manjše od Ljubljane, zaradi česar je praktično vse, kar študent na izmenjavi potrebuje, dosegljivo peš, a ima vseeno približno 310.000 prebivalcev in se predvsem od izvolitve novega župana leta 2015 razvija v lepo moderno evropsko mesto. Si pa lahko večino turističnih znamenitosti ogledaš v enem dnevu, s svojo lepoto navdušujejo predvsem številne cerkve, še posebej San Benito al Real in Iglesia conventual de San Pablo, in pa glavni mestni park Campo Grande, sredi katerega se nahaja celo majhno jezero. Priporočam tudi obisk stolpa katedrale, ne toliko zaradi nedokončane katedrale samepo, kot zaradi čudovitega razgleda na mesto in njegovo okolico.

Pogled na Valladolid in cerkev Santa Maria La Antigua iz stolpa katedrale.

Viza

Za odhod v Španijo viza ni potrebna, država je namreč tako kot Slovenija članica Evropske unije.

Zdravje

Pred odhodom na izmenjavo od mene niso zahtevali nobenih zdravniških potrdil, pa tudi sicer se sever Španije iz zdravstvenega vidika ne razlikuje prav veliko od Slovenije. V potovalni lekarni pa vsekakor priporočam tablete hidrotalcita, ker večje količine vina pogosto povzročajo zgago, pa kreme za sončenje ne pozabite.

Varnost

Država je načeloma varna, domačini priporočajo le, da se v nočnih urah izogibaš samotnim sprehodom po parkih in drugih neobljudenih sprehajalnih poteh. Se vam pa kot turistu predvsem v velikih mestih (kar Valladolid na srečo ni) lahko kaj hitro zgodi, da povsem neopazno ostanete brez denarnice in/ali mobilnega telefona, zato odsvetujem, da ju hranite v nahrbtnikih ali zadnjih žepih hlač, torbe, v kateri hranite vredne stvari nikoli ne izpustite iz rok, kaj šele izpred oči, pravtako priporočam, da imate s seboj osebno izkaznico in potni list, ki ju hranite na različnih mestih, kreditne kartice, vozniško dovoljenje in ostale pomembne predmete, ki jih v danem trenutku ne potrebujete, pa pustite na varnem v svoji sobi.

Denar

Tudi v Španiji je evro sveta vladar. Boste pa ob dvigu denarja na bankomatu plačali provizijo v vrednosti približno 50 centov, zato priporočam, da dvignete več denarja naenkrat in čimveč plačujete kar z bančno kartico. Za normalno življenje kreditne kartice sicer ne potrebujete, če jo imate, pa vam zna priti prav predvsem pri načrtovanju izletov, z njo lahko namreč preko interneta kupite vozovnice za avtobus ali vlak in rezervirate prenočišča, se pa prej poznimajte koliko znaša limit na vaši kartici, da vas pomanjkanje sredstev ne preseneti.

Prevoz

Praviloma je najcenejši način potovanja v Valladolid kombinacija letala Benetke-Madrid in vlaka Madrid-Valladolid. Ker pa sem sama želela po zaključeni izmenjavi nekaj dni preživeti še v Barceloni, sem preverila tudi druge možnosti, pri čemer se je izkazalo, da je v tem primeru najbolj ugodna kombinacija leta Benetke-Barcelona in Barcelona-Valladolid. Letališče v Valladolidu je sicer bistveno manjše celo od Letališča Jožeta Pučnika Ljubljana in ga večina domačinov ni obiskala še nikoli v življenju, je pa letalo vseeno najbolj eleganten način potovanja. Rezervacijo letalske karte so na

koncu v mojem imenu opravili v turistični agenciji Putra d.o.o. Ko kupujete letalske vozovnice pa ne pozabite, da boste verjetno imeli več kot 10 kg prtljage, saj greste vendar za en mesec, za kar boste morali pri nizkocenovnih letalskih družbah kar precej doplačati, zato je včasih dobro preveriti tudi sicer nekoliko dražje ponudnike, pri katerih pa je prtljaga že všteta, zato so v tej situaciji lahko celo cenejši.

Komunikacija pred izmenjavo

Slab mesec pred začetkom izmenjave se je name preko elektronske pošte obrnila moja kontaktna oseba. Ker pa je za odgovor na e-mail potrebovala kar precej časa, sva si kmalu izmenjali WhatsApp kontakt. Po tem je hitro odgovorila na tistih nekaj vprašanj, ki sem jih imela pred odhodom, vendar pa me njeni odgovori niso ravno napolnjevali z zaupanjem, saj še en dan pred mojih prihodom ni vedela, kje bom spala in kdo bo moj mentor v bolnišnici. Sicer mi je zatrjevala, da to ni njena krivda, odgovorni za Mednarodne izmenjave ji namreč niso posredovali ustreznih podatkov, ker so bili vsi še vedno na dopustu, toda slabega vtisa to ni ravno popravilo.

Poleg tega so mi le tri tedne pred odhodom, v sredini avgusta, posredovali seznam dokumentacije, ki naj bi jo prinesla s sabo in je vključeval potrdilo o nekaznovanosti, potrdilo o zavarovanju odgovornosti in dokument, ki ga je izdala bolnišnica, v kateri naj bi opravljala izmenjavo, napisan je bil izključno v španščini, podpisati pa sta ga morala za mednarodne izmenjave odgovoren profesor na naši fakulteti in dekan naše fakultete. Ob tem naj omenim, da sem potrebovala več dni, da sem v času dopustov priskrbela to dokumentacijo, na koncu pa me v Španiji zanjo niti vprašal ni nihče.

Sprejem s strani tujih študentov

Na letališču me je pričakala kontaktna oseba, ki me je pospremila do moje nastanitve. Naslednji dan me je tudi odpeljala v bolnišnico in me predstavila mentorju na oddelku. Poleg tega sva se tekom meseca srečali še trikrat, enkrat me je povabila k sebi domov na kosilo, bili sva na popoldanski kavi, zadnji dan pa sva šli skupaj na kosilo, potem pa me je odpeljala nazaj na letališče.

Nastanitev

Živela sem v študentskem domu, prvih nekaj dni bolj v centru mesta, potem pa sem se preselila v sobo bližje bolnišnici. Ker sem prišla v Valladolid že 29. 8., sem morala stroške prvih dveh nočitev kriti sama. V domu sem imela veliko sobo s posteljo, pisalno mizo in dvema omarama ter svojo kopalnico z umivalnikom, bano in straniščem. Na voljo sem imela tudi pralnico s pralnim in sušilnim strojem ter likalnikom in kuhinjo, vendar sta bila v tej le dva umivalnika in mikrovalovna pečica, brez posode ali druge opreme. Študentski dom vključno z vso opremo je bil star in neobnovljen, vendar pa čistilka

dvakrat tedensko počisti sobo, pri čemer enkrat tudi zamenja posteljnino, brisače in priskrbi toaletni papir, zaradi česar je bila soba dobro vzdrževana. Študentski dom, v katerem sem preživela večino meseca, je bil le 3 minute hoje oddaljen od bolnišnice. Ves mesec živeti brez normalne kuhinje je edina stvar, ki me je v Španiji resnično motila, pa tudi to, da sem si morala kar kupiti nekaj posode, da sem si lahko vsaj pripravila zajtrk, ni bilo nekaj, kar sem pričakovala. Je bilo pa osebje zelo prijazno, ko me je obiskala prijateljica so ji celo priskrbeli sobo za eno noč.

Prehrana

V začetku izmenjave sem prejela bon za en obrok vsak delovni dan v bistroju v bližini bolnišnice. Glede na to, da je bila vsa hrana pripravljena zjutraj in potem pogreta v mikrovalovni pečici, so bila kosila kar dobra, zame tudi dovolj velika, kdo večji od mene, pa bi verjetno ostal lačen. Sem pa lahko na bon dobila tudi sendvič in pijačo, ti sendviči so bili pa ogromni in resnično božanski.

V bistroju z lastnikoma in Brazilko.

Delo v bolnišnici oz. inštitutu

Moja izmenjava je potekala na pediatričnem oddelku Hospital Clinico Universitario, kjer so me res lepo sprejeli. Prvi dan mi je predstojnik razkazal oddelek, me predstavil svojim sodelavcem in pripravil program moje izmenjave. Tako sem prvi teden preživela na splošnem pediatričnem oddelku, kjer sem skupaj s specializanti pregledovala otroke in se učila, kako načrtovati zdravljenje. Drugi teden sem na neonatologiji natrenirala pregled novorojenčka in se naučila, na kaj moraš biti še posebej pozoren pri tako malih otrocih. Tretji teden sem na pediatrični urgenci pregledovala otroke, medtem ko so specializanti jemali anamnezo, da je postopek trajal manj časa, ob tem pa sem dobila predvsem veliko izkušenj pri pregledu ušes in grla, ki jih do sedaj še nisem imela. Zadnji teden sem preživela v onkohematološki ambulanti, kjer sem prvič doživela tudi enega izmed tistih pogovorov, ko mora zdravnik 14-letnemu fantu povedati, da je njegov možganski tumor ponovo zrasel. Je pa res, da je večina komunikacije v bolnišnici potekala v španščini, če česa nisem razumela ali nisem znala vprašati v španščini, pa smo se sporazumeli v angleščini, ki jo večinoma kar dobro razumejo, jim je pa nerodno govoriti v tujem jeziku.

S pediatri(njami) na kosilu med »ferio«.

Mentorstvo

Moj uradni mentor je bil predstojnik oddelka, ki pa sem ga vsak dan srečala le na jutranjem raportu in opoldanski predaji, medtem ko sem večino časa preživela v družbi specializantov. Me je pa tekom

meseca mentor večkrat vprašal, če sem s svojo izmenjavo zadovoljna, bolj posvetil pa se mi je zadnji teden, ki sem ga preživela v njegovi hemato-onkološki ambulanti.

Socialni program

V teoriji tudi v Valladolidu vse leto obstaja socialni program. Tako so tudi mene dober teden po tem, ko sem prispela v Španijo povabili na kavo domači študentje, ki naj bi bili za ta program odgovorni. To prvo druženje je trajalo približno eno uro, potem pa se jim je že mudilo naprej, na kar je kazalo tudi neprestano pogledovanje na uro. Medtem so meni, Brazilki in Korejki, ki sta bili poleg mene na izmenjavi, postavili vsa klasična vprašanja, o sebi pa niso povedali praktično ničesar. Ker med nami očitno ni bilo prave iskric, smo se po tistem srečali le še dvakrat, enkrat na »international dinner party«, ki se ga je udeležilo presenetljivo veliko ljudi, ki so s sabo prinesli tudi veliko tradicionalne španske hrane, in drugič na zabavi vseh fakultet, za katero se je kasneje izkazalo, da gre pravzaprav za množično popivanje v parku pred Filozofsko fakulteto, ob čemer si niti glasbe niso upali prižgati, ker je uživanje alkohola na prostem v Španiji prepovedano. Iz tega lahko verjetno sklepate, da nad socialnim programom nisem bila ravno navdušena, kar pa ne pomeni, da nisem uživala.

Valladolid se vsekakor splača obiskati prvi teden v septembru, ko tam poteka »feria«, kar pomeni, da je ves teden na vsakem trgu postavljen oder, kjer igrajo raznovrstne glasbene skupine, po vsem mestu pa so postavljene stojnice s hrano in pijačo, ki po akcijski ceni ponujajo kombinacijo »pincho y bebida«, kar pomeni prigrizek in pijača. Gneča na večer pred delovnim dnevom je nepredstavljiva. Ko je bilo tega festivala konec, sem imela občutek, da je mesto umrlo, zato sem se vpisala v tečaj Zumbe, si ogledala gledališko predstavo, mjuzikl, šla v kino itd. Vsekakor se najde mnogo zanimivih aktivnosti, le bolj se moraš potruditi, da jih najdeš, če domačini niso ravno zainteresirani za preživljanje časa s tabo. Najbolj pa sem se seveda veselila vikendov, ki sem jih preživela v raziskovanju bližnjih mest. Tako sem preživela vikend v Oviedu in Gijonu, podaljšan vikend v Madridu in noč v Salamanci, kjer sem celo spoznala nekaj domačih študentov medicine. Pri načrtovanju teh potovanj sem se posluževala predvsem spletne strani Hostelworld in avtobusnih prevoznikov ALSA ter AVANZA.

Splošna ocena izmenjave

Iz vidika pridobljenega znanja in izkušenj je bila izmenjava izjemno pozitivno presenečenje, zdravniki so si namreč resnično vzeli čas in me učili praktičnih veščin ter mi hkrati omogočili pridobivanje teoretičnega znanja. Po drugi strani so bile stvari organizirane s strani lokalnega društva kar precejšnje razočaranje. Kljub temu pa izmenjavo ocenjujem za velik uspeh, dala mi je namreč občutek, kaj dejansko pomeni, če se preseliš v tujino in si, morda z izjemno ljudi, s katerimi delaš, popolnoma prepuščen sam sebi. In to je vsekakor izkušnja, ki je vredna največ.

Na izletu v Gijonu, kjer sem se srečala s prijateljicami iz Slovenije.

Potrebnik

To je bila že moja druga izmenjava, zato pogrešala pravzaprav nisem ničesar, kvečjemu sem imela kakšno stvar preveč. Tako bi med priporočila priložila le to, da tudi če pričakujete, da bo vaša izmenjava potekala v poletnem času, ne pozabite s seboj vzeti tudi dolgih rokavov, saj nikoli ne veste, kdaj vas preseneti jesen. Pa tudi če vam mama reče, da ste spakirali preveč majic, se ji ni treba nujno ukloniti, je že res, da si boš oblačila moral tudi oprati, ampak nositi iste tri majice ves mesec, zna biti pravi dolgočas. In ne pozabite na darila. Sicer nikoli ne veste, kdo bo tisti, ki ga boste želeli razveseliti z majhnim spominkom iz Slovenije, ampak kakorkoli se že obrnejo stvari, vedno boste našli vsaj eno takšno osebo.

Približna razdelitev stroškov

Letalska karta: 284,59 €.

Izleti: 250 € (prevoz: 100 €, prenočišča: 100 €, ogledi: 50 €).

Socialni program: 50 €.

Ostali stroški (hrana, pijača, higienske potrebščine itd.): povprečno 15 €/dan.